



KONCERT

VOKALNO INSTRUMENTALNI

*

PONEDELJEK, 17. NOVBMBRA 1941-XX
VELIKA UNIONSKA DVORANA
ZAČETEK OB 18.30 URI

Izvajajoči:

VALERIJA HEYBAL,
sopran

BOGDANA STRITAR
alt

JULIJ BETETTO,
bas

PEVSKI ZBOR GLASBENE MATICE,
ORKESTER ZVEZE GODBENIKOV

Dirigent:

SAMO HUBAD



Spored:

P. Hugolin Sattner: Jefejeva prisega
za soli, mešani zbor in orkester

Anton Lajovic: Zavele je roža
Pesem o tkalcu
sopran solo in orkester

Blaž Arnič: Te Deum simfonija
za mešani zbor in orkester

Lajovčeva samospeva je instrumental
skladatelj *L. M. Škerjanc*

Jefejeva prisega

Na boj na divje Amonite,
sovražnike rodu srdite,
je Jefe hrabro četo zbral;
na meji, glej, sovražnih tal
kleči glavar na travi rōsni,
da zmago bi mu Večni dal
v usodni vojski, smrtonōsni:
»O čuj me, bojnih trum gospod,
usliši mojo ti molitev,
otmi, otmi svoj sveti rod!
Ti vōdi ga v zmagalno bitev,
dodeli srečno mu vrnitev, —
in — to prisezam! prvo stvar,
ki po dobljeni slavni zmagi
me sreča na domačem pragi,
zakoljem tebi v žgalni dar,
usode vojskne gospodar!«
Tako prisega vodja trum,
glavarja čuje hrabra četa,
in srca, vže popreje vneta,
navdihne nevkrōčen pogūm.
Kadār se v gōri vtrga plaz,
kedō-li mu zastavi gaz?
Ko tenke bilke trdni hrasti
se morajo vkloniti, pasti!
A stokrat huje od plazōv
se Jefe s četo zadrvi
na vrste Amonske sinōv.
Kako so tam kovāla jekla,
kako je kri v potokih tekla,
na črna tla junaška kri!
Kot za žanjico žita snopi
leže po tleh vojakov tropi,
požela jih je srepa smrt, —
sovražnik je pobit in strt,
in zmagovit na tla domača
se Jefe s hrabro četo vrača.
Oj, to ti je ponōsen god
za te, o Jefe, in tvoj rod!
Slavi te Izrael vesel,
ker sveti dom si mu otēl:

do meje ti naproti vreje,
in vrsta venčanih devic
na cesto trosi ti cvetic,
nastilja palmove ti vejel!
In poti, polja in vasi
povsodi mrgolé ljudi:
visoki, nizki, stari mladi
zmagalca videli bi radi,
ki trume je sovražne zmel.
Izmej ljudi na mlado rame
tu mati malo dete vzame:
»Glej, on je Izrael otél!«
In starček od veselja plaka
gledaje slavnega junaka,
in sto in sto glasov grmi:
»Rešitelj Jefte naj živi!« —
Vže sveti se domači krov,
zidovje se beli naproti,
in zdaj v mogočni prelepoti
pred njim stoji ves dom njegov.
In, glej, mladenek cveten zbor
slavilno pesem prepevaje,
srebrne strune prebiraje,
privre čez prag na beli dvor,
pred njimi pa v obleki snežni
v naročaj Jefteju hiti,
kot na perotih, angel nežni,
otrok njegov, edina hči!
A Jefte, glej, je mrtvobled,
iz lic je proč življenja sled —
ne kroži se očetu róka
v objem pristrčnega otroka.
Junak, ki groze ne pozná
kaj zdaj, ko listje trepeta?
»Oh, nepremišljena prisega!«
Obupno oča zaječi,
da grozno se razlega,
da mraz pretresa vsem kosti.
»Joj, ti nesrečni otrok moj,
še bolj nesrečen oča tvoj,
kri kriv brezmejnega je zlega!
Umreti moraš, hči, umreti
v življenja polnem cveti:
prisegel sem, da prva stvar,
ki po dobljeni slavni zmagi
me sreča na domačem pragi,

Bogu bo dana na oltâr;
in tebe, oj otrok predragi,
nebo izbralo si je v dar!
Veliko terjaš, o nebó,
veliko terjaš od očeta!
Odpusti dete mi ljubó,
zgoditi mora se tako:
prisega grozna je — pa sveta!
In izvrši prisego oče,
in pade dékelce mladó
in oče in ves narod joče!

Simon Gregorčič

Zacvela je roža . .

Zacvela je roža iz mladih tal
in bolj od nje ni zor svital,
ni sončna luč sijajna;
in lahno ziblje njen se čar,
sladko opojni diha vonj
ob jutru roža bajna.

Mlad mož devojko rad ima,
bolj svetla je od zvezd neba,
od sonca bolj žareča
pa le ne ve, kako od nje
lepote mlade plameni
opojna, sladka sreča.

Devojka, kar sem pel ti zdaj,
poslušal je temotni gaj;
on ve bolesti moje!
Studenec kalni se solzi
in toži, žalno žubori:
Težko, težko slovo je!

Falke — Golar

Pesem o tkalcu

Kjer lije reka se v morje,
kjer cvetke pisane žare,
tja moje si želi srce
tam lep prebiva tkalec.
Imela snubcev sem devet,
blago in svoj denar neštet
vsak mi ponujal je razvnet,

srce pa lepi tkalec.
Naj oče le besedo da njemu,
ki več sveta ima.
Ne dam jaz roke brez srca,
srce sem dala tkalcu.
Dokler cvetlice še cveto,
dokler še setve v klas gredo,
dokler mi je srce gorko,
ljubila bodem tkalca.

Burns - Oton Župančič

Te Deum

Te Deum laudamus: Te Dominum confi-
temur. Te aeternum Patrem omnis terra ve-
neratur.

Tibi omnes Angeli, Tibi coeli et universae
potestates, Tibi Cherubim et Seraphim in-
cessabili voce proclamant: Sanctus, sanctus,
sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt
coeli et terrae majestatis gloriae tuae. Te glo-
riosus Apostolorum chorus, Te Prophetarum
laudabilis numerus, Te Martyrum candidatus
laudet exercitus; Te per orben terrarum
sancta confitetur ecclesia: Patrem immensae
majestatis, venerandum Tuum verum et uni-
cum Filium, sanctum quoque Paraclitum Spi-
ritum.

Tu rex gloriae, Christe! Tu patris sempi-
ternus es Filius. Tu ad liberandum suscepturus
hominem non horruisti Virginis uterum. Tu
devicto mortis aculeo aperuisti credentibus
regna coelorum. Tu ad dexteram Dei sedes
in gloria Patris. Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum Sanctis Tuis in gloria
numerari.

Salvum fac populum Tuum, Domine, et
benedice hereditati Tuae! Et rege eos et
extolle illos usque in aeternum.

Per singulos dies benedicimus Te. Et lau-
damus nomen Tuum in saeculum et in sae-

culum saeculi. Dignare, Domine, die isto sine
peccato nos custodire! Miserere nostri, Do-
mine, miserere nostri! Fiat misericordia Tua,
Domine super nos, quemadmodum speravi-
mus in Te.

In Te, Domine, speravi; non confundar in
aeternum.

